

Kaip Išmanioji Santuoka pavers Didžiąją Britaniją geresne?*

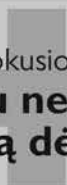
Ji naudinga sveikatai ir ekonomikai.

Susituokusios poros yra
sveikesnės.

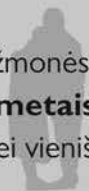
Jos **35 % rečiau** patiria širdies smūgi ir kitų širdies negalavimų, o kraujo spaudimas mažesnis. Tokie žmonės greičiau pasveiksta po operacijų ir turi **stipresnę imuninę sistemą.**

Susituokusios poros
**rečiau neateina
į darbą dėl ligos.**

Tokie žmonės nesekina brangių Nacionalinės sveikatos apsaugos tarybos išteklių ir nėra priklausomi nuo išmokų. Išdidūs ir veiksmingi darbuotojai **skatina mūsų ekonomikos augimą.**

Vedę žmonės gyvena
4–8 metais ilgiau
nei vienišiai

Rūpestingos poros **skatina vienas kitą** reguliariai tikrintis sveikatą, gerti vaistus, **valgyti maistingus produktus** ir **dažniau sportuoti.**

Sveika santuoka reiškia
sveiką protą.

Jeigu turite porą, **mažiau tikėtina**, kad susidursite su nerimu, depresija, piktnaudžiavimu kvaišalais, vieatve, psichoze ar polinkiu nusižudyti.

* Statistika grįsta vyriausybės finansuotais tyrimais.

IŠMANIOJI
SANTUOKA

www.smartmarriage.co.uk

Prologas

Džem Džons

Britų vaizdo tinklaraščio autorės ir nuomonės formuotojos Džem Džons gyvos transliacijos, rodytos daugelyje socialinės medijos platformų, stenograma.

STENOGRAFISTO PASTABA: kai prasideda transliacija, mis Džons nusuka akis nuo kameros. Ji mažai pasidažiusi, galima išžiūrėti juodas jos šviesiai dažytų plaukų pašaknes, jie surišti į paprastą uodegą. Mis Džons vilki juodą megztinį, ant kaklo kabo sidabrinis vėrinys su Šv. Kristoforo motyvais. Ji atrodo nerami, susijaudinusi. Mis Džons sėdi gyvenamojo namo svetainėje. Ji įsitaisiusi prie stalo, už jos matyti dvi didžiulės sofos, siena, nukabinėta įrėmintais paveikslais, vaizduojančiais tropinius paplūdimius, ir langas su užvertomis langinėmis. Ji viena. Pradėjus filmuoti trisdešimt aštuonias sekundes toyro tyla, paskui mis Džons pirmą kartą pažvelgia į kamerą ir ima kalbėti.

„Bėgant metams įrašiau daugybę vaizdo tinklaraščių, bet šis yra pirmasis, kai nežinau, nuo ko pradėti.“

(Mis Džons papurto galvą ir garsiai giliai įkvepia.)

„Turbūt derėtų pradėti nuo atsiprašymo. Nebuvau prisijungusi prie interneto daugiau kaip porą mėnesių. Bet po paskutinio įrašo – „Juodojo pirmadienio“, kaip jį pavadino mano kritikai – nutariau, kad bus geriausia kuriam laikui atitraukti ir sugrįžti į vėžes. Bet ši tiesioginė transliacija nėra mano sugrįžimas. Kaip tik priešingai. Tai mano atsisveikinimas.

Bičiuliai, aš jaučiuosi išsekusi. Nebeturiu jėgų toliau visa tai tvirti. Kaip tai gali teikti man laimę, kai esu pajuokų objektas? Nuolatinis nepalaujamas pagiežos kupinas dėmesys ir įtampa sukėlė man potrauminio streso sutrikimą, nemigą ir nerimo priepuolius. Aš pavargau. Aš paprasčiausiai labai pavargau.“

(Mis Džons pasitrina veidą delnais. Jos nagai apkramtyti, baltas lakas nusilupęs.)

„Kai prieš šešerius metus pradėjau įrašinėti vaizdo tinklaraščius, mano ketinimai buvo kuo geriausi. Norėjau sukurti filmuką, kuri galbūt pažiūrėtų keli žmonės, jame norėjau pakalbėti apie dalykus, rūpinčius man kaip dvidešimt su trupučiu sulaukusiai moteriai. Maniau, bus puiku, jeigu tai pažiūrės bent šimtas manęs nepažįstančių žmonių.

Bet tada – dėl priežasčių, kurių turbūt niekada nesuvoksiu – mano įrašai išplito lyg virusas. Šimtas sekėjų tapo dviem šimtais, paskui tūkstančiu, o po metų jau pasiekė milijono žymę. *(Mis Džons pirmą kartą šypteli.)* Visi tie žmonės, klausantys ir žiūrintys, kaip aš, paprasta mergina, plepu apie tai, kur pirkti geriausio atspalvio lūpdažius, kaip nusiimu tvarstį nuo pirmos savo tatuiruotės, kaip kamuojusi siaubingomis pagiriomis po nakties mieste su draugėmis... Dieve, gyvenimas anuomet buvo smagus ir lengvas, ar ne? Tiesą sakant, man tai buvo geriausias metas ir aš juo dalinausi su jumis. O jūsų atgalinis ryšys suteikė tam netgi dar daugiau vertės. Jūsų žinutės, paantraštės, kvaili jaustukai ir malonūs žodžiai... tai

man reiškė visą pasaulį. Daugumos iš jūsų niekada nebuvau sutikusi, bet atrodė, kad jūs esate mano bičiuliai. Dalinausi su jumis laime, kai susirasdavau vaikina, verkdavau ant jūsų peties, kai jis išeidavo. Mūsų sukurta bendruomenė buvo be galo palaikanti ir rūpestinga, jūs leidote man jaustis išties mylimai.“

(Mis Džons užsimerkia.)

„Turėjau suprasti, kad tai nesitęs ilgai. Kaip ir visi geri dalykai. Ir visa tai dėl to, kad drįsau turėti savo nuomonę. Man patinka mintis apie išsipareigojimą, patinka mylėti. Tad palaikyti Santuokos Šventumo Aktą man nereikėjo jokių pastangų. Bet paskui aš tapau taikiniu aktyvistų, kurie su Aktu nesutiko. Tada prasidėjo neapykanta. Netgi mūsų vadinamaisiais šviesiais laikais užčiaupti garsiai pasisakančią moterį yra kažkas panašaus į sportą, net jei vyrai tvirtina lygiai tą patį.

Tie iš jūsų, kurie sekė mane visus šiuos metus, žino: kai man sakoma, kad negaliu kažko daryti arba turiu galvoti tam tikru būdu, tai man suteikia dar daugiau ryžto elgtis taip, kaip noriu. Taigi, kai vyriausybė paprašė manęs tapti minėto Akto veidu ir skleisti žinią apie jo teikiamą naudą, aš, žinoma, atsakiau teigiamai.

Ir anksčiau pagalvodavau, kad susilaukiu daug neigiamų reakcijų, bet... na, tai buvo lyg pasivaikščiojimas po parką, palyginti su tuo chaosu, kuris mane užgriuvo. Tapau atšaukimo kultūros simboliu. Kiekvieną mielą dieną gaudavau tūkstančius elektroninių laiškų ir žinučių, kuriose buvo rašoma, kad esu egoistiška bjauri kalė, kad nusipelnau mirtį, kaip ir visa mano šeima. Neigiami komentarai plūstelėjo po visais mano įrašais socialinėje medijoje. Buvo užsipulti mano rėmėjai, juos perspėjo nebeturėti su manimi reikalų – kitaip atšaukimas atsisuks ir prieš juos. Vos begalėjau tvirti grasinimus mirtimi, išmaniųjų klastočių vaizdo įrašus, memus, piešinius ant mano

namų sienų, plytas, lekiančias pro langus... Bet kai buvo nuuodyti mano šunys, to jau buvo per daug. Anglija atsuko man nugarą, taigi ir aš padariau jai tą patį.“

(Mis Džons ištiesia ranką po monitoriumi ir prieš kamerą parodo septynis plastikinius buteliukus su receptiniais vaistais. Lieka neaišku, kokia vaistinė juos jai pardavė. Paskui mis Džons patraukia viršun dešinę megztinio rankovę ir parodo du permatomus pleistrus ant žasto. Ant dilbio matosi sugiję randai ir šviežios žaizdos. Ji apie tai nieko nesako.)

„Tie pleistrai yra lėtai veikiantys antidepresantai. Vienos tabletės padeda man užmigti, kitos padeda likti budriai. Turiu tablečių, padedančių man galvoti, tablečių, neleidžiančių pernelyg nugrimzti į mintis, tablečių, sukeliančių apetitą, tablečių, neleidžiančių jaustis alkanai. Netgi turiu tablečių, kurios suteikia mano protui tiek skaidrumo, kad prisiminčiau išgerti kitas tabletes.

Bet visos jos turi vieną bendrą dalyką: primena man, koku nevaldomu tapo mano gyvenimas. Negaliu prisiminti, kada paskutinį kartą jaučiau optimizmą. Kiekvieną sykį, kai drįstu užsukti į internetą, matau į mane nukreiptą neapykantą, ir nesvarbu, kad ji plūsta iš anoniminių klaviatūros karžygių – vis tiek velniškai skauda. Tie antpuoliai yra nepaliaujami, diena iš dienos. Internetas buvo mano šventovė, o dabar tapo kalėjimu. Tačiau štai vėl esu internete, nors žinau, kaip tai sujaukia viską mano galvoje. Esu nuo to priklausoma ir nežinau, kaip tai sustabdyti. Dėl to jaučiuosi apgailėtina, prislėgta ir bevertė, bet negaliu savęs sustabdyti. Negaliu savęs sustabdyti...“

(Mis Džons apatinė lūpa dreba. Ji abejoja.)

„Norėčiau vėl tapti Džem Džons, kuria buvau prieš pradėdama vaizdo tinklaraštį. Ir kai kurie iš jūsų pasakys, kad nėra priežasties, kodėl negalėčiau to padaryti. Bet aš nežinau, kaip vėl tapti ta moterimi. Tiek daug visko nutiko ir aš

nebenutuokiu, kas esu. Kartais jaučiuosi taip toli nuo savęs, kad net galvoju, jog nebesu tikras žmogus.“

(Mis Džons liaujasi verkti. Ji nulenkia galvą, kad paslėptų veidą, paskui paima nosinaičių ir pasivalo akis.)

„Atleiskite, bičiuliai, bet tokia aš niekam nereikalinga, todėl noriu pasakyti sudie. Sveikinimai visiems žiūrovams, kurie prisidėjo prie to, kad mano gyvenimas virstų pragaru – jūs laimėjote. Aš pasiduodu, aš iškeliu rankas. Nieko nebegaliu padaryti tinkamai. Ačiū tiems, kas parodė man meilę, ir atsiprašau, kad taip stipriai jus nuvyliau. Aš nebevaldau nieko... Geriau jau pasitrauksiu tiek iš virtualaus pasaulio, tiek iš tikrojo.“

(Mis Džons išspaudžia atsiprašymo šypsena ir ištiesia ranką prie kažko, ko kameros objektyvas neaprepia. Paskui kairėje jos rankoje pasirodo pistoletas. Mis Džons lėtai prideda jį prie smilkinio, užmerkia akis, nuspaudžia gaiduką ir laikinai dingsta iš ekrano, bet paskui automatinis objektyvas vėl ją suranda. Transliacija trunka dar apie septyniolika minučių, kol galiausiai aptinkamas lavonas.)

PASAKYK

„TAIP“
IŠMANIAJAI
SANTUOKAI!

**ĮPRASTINĖS SANTUOKOS PASIKEITĖ.
AR TU PASIRENGĖS ŽENGTI RYŽTINGĄ ŽINGSNĮ?**

Kiekviena santuoka dabar gali būti pakelta į išmaniosios Santuokos lygį.

Ką aš už tai gausiu?

Tavęs laukia didesnės asmeninės mokesčių lengvatos ir finansinė apsauga.

Tavo vaikai bus priimti į geriausius mokyklas aplinkėje.

Galėsi persikraustyti į specialiai šiam tikslui pastatytus rajonus, kur gyvena tokie žmonės kaip tu.

Gausi nešališkų ir palaikančių vedybinio gyvenimo patarimų visose santuokos stadijose.

Padėsi Didžiajai Britanijai atkurti savo gerovę.

Tavęs laukia didesnės asmeninės mokesčių lengvatos ir finansinė apsauga.

Išmanioji Santuoka priklauso nuo to, ar jūsų pora išliks tvirta ir stabili. Nesėkmė gali privesti prie privalomųjų skyrybų, tokiu atveju neteksite savo namo ir kitų Išmaniosios Santuokos privilegijų.

www.smartmarriage.co.uk

Roksi

Idėjos užuomazga jau buvo pradėjusi bręsti Roksi galvoje.

Ji sėdėjo sukryžiuvusi kojas, atrėmusi nugarą į dvi storas pagalves, padėtas palei lovos galą, jos dėmesys buvo sutelktas į televizijos ekraną. Džem Džons savižudybės pasekmės liko svarbiausia tema televizijos naujienų ir pramoginėse laidose. Roksi buvo tokia pat susijaudinusi, kaip ir likusi šalies dalis. Per paskutines dvidešimt keturias valandas *Sky News* eteryje pasirodė visa galybė komentatorių, kurie išsakė savo nuomonę apie tai, kaip socialinė medija sukūrė Džem, bet galiausiai ir pražudė. Roksi junginėjo kanalus ir pamatė, kad netgi užsienio laidų vedėjai, iki tol nežinoję apie Džem egzistavimą, dabar taip pat pasakojo, kaip britų visuomenė privedė savo svarbiausią įtakos formuotoją prie mirties.

Tačiau Roksi labiau domėjosi praeitimi, o ne dabartimi. Pirmu reikalu tą rytą ji prisijungė prie Džem „YouTube“ kanalo ir ėmė iš eilės žiūrėti jos vaizdo tinklaraščius nuo pat pirmojo, publikuoto prieš šešerius metus. Džem prisijungė prie socialinės medijos per antrą pasaulinę pandemiją, kai vienas karantinas keitė kitą, o žiūrovai turėjo daug laisvo laiko. Ji buvo naujas veidas, dvidešimties su trupučiu metų, jos vaizdo įrašai buvo nufilmuoti drebančia kamera, ryškiai apšviesti, prastos garso kokybės. Jie nebuvo labai stilingi ar

surepetuoti, o Džem išvaizda ar pokalbių temos neatrodė niekuo išskirtinės. Bet Roksi daug tyrinėjo savo varžovių vaizdo tinklaraščius, tad suprato, kad čia vis dėlto yra kažkas truputį kitoniško.

Džem spinduliavo patrauklumą ir nuoširdumą. Nuo jos sklido tylus pasitikėjimas savimi, užkrečiamas entuziazmas, jai pavykdavo įtikinti. Kad ir kokį produktą Džem reklamavo, kad ir kokius savo pojūčius bandydavo nusakyti, ji sužavėdavo. Roksi rašėsi išsamias pastabas apie viską: nuo Džem drabužių ir makiažo iki besikeičiančios šukuosenos ir filmavimo vietos – dažniausiai ji tai darė namuose arba sode. Roksi suskaičiavo Džem dažniausiai vartotus žodžius ir frazes, sudarė jos mėgtų temų sąrašą, nustatė, koku dažniu ir po kiek minučių ji apie jas kalbėdavo, tada lygino tai su gautų patiktukų ir pasidalinimų skaičiumi.

Metams ir vaizdo įrašams keičiantis, Roksi pastebėjo, kad Džem pamažu ėmė leisti savo sekėjams užmesti akį į jos gyvenimą anapus kameros objektyvo. Atsirado užuominų apie pasimatymus (gerus ir blogus), apie vaikus (taip pat gerus ir blogus), apie sudaužytą širdį (tas visada būdavo blogai). Būta šypsenų ir juoko, ašarų ir pastangų suimti save į rankas.

O paskui, kai visą dešimtmetį buvo tikslingai statomi miestai ir atnaujinami regionai, tiek daug diskusijų kėlęs Santuokos Šventumo Aktas atsidūrė per plauką nuo to, kad taptų tikrove.

Viename Roksi žiūrėtame vaizdo tinklaraštyje Džem prisipažino: „Negaliu to sulaukti. Santykiai gali susiklostyti blogai – tai faktas. Net jeigu sutikote savo artimą sielą per programėlę „Rask DNR porą“, tai ne visada gali baigtis laimingai.“

Prieš keletą metų pasimatymų koncepcija visiškai pasikeitė, nes mokslininkai nustatė, kad kiekvienas iš mūsų turi išskirtinį geną ir kad tokį pat geną turi tik vienas kitas žmogus

visame pasaulyje. Paprastas seilių tepinėlis galėjo atrasti tą, kurį jums skirta pamilti nepaisant amžiaus, rasės, lyties, religijos ar gyvenamosios vietos. Kompanija „Rask DNR porą“ surasdavo išrinktąjį kiekvienam užsiregistravusiam. Tačiau ne visos tos poros po šito buvo tokios laimingos, kaip tikėtasi.

„Kai kurios meilės problemos yra pernelyg didelės, kad įveiktum jas be pagalbos“, – tęsė Džem. – „Tad koks skirtumas, ar tam pasitelksi dirbtinį, ar žmogaus intelektą? Tiesą pasakius, dirbtinis intelektas turbūt geba kapstyti net giliau nei žmonės ir naudoja duomenimis, kad suprastų tai, ko mes vienas kitam *nesakome*. Dirbtinis intelektas šiais laikais nustato pusę visų medicininių diagnozių. Mes patikime jam savo gyvybę, tad kodėl negalime patikėti širdžių? Išmanioji Santuoka atrodo visai logiškas dalykas, ar ne?“

Paskui, kai Didžiojoje Britanijoje priartėjo visuotiniai rinkimai, Džem tapo visoje šalyje vykusios kampanijos, reklamavusios Išmaniają Santuoką, veidu. Ji pasirodė televizijoje, radijuje, socialinėje medijoje, virtualios pagalbos kampanijose. O kai ši vyriausybė laimėjo ketvirtą kadenciją iš eilės ir Aktas buvo patvirtintas parlamente bei lordų rūmuose, Džem balsas netgi buvo panaudotas Auditui. Tiesa, kaip pastebėjo Roksi, per vieną naktį Džem balsas buvo pakeistas vyrišku.

Per trejus metus po Akto priėmimo visoje šalyje kilo šio įstatymo priešininkų pasipiktinimo banga. Vieniši žmonės, našliai ir našlės, išsiskyrusieji ir poros, kurios atkakliai nenorėjo atnaujinti santuokos, teigė, kad Aktas juos diskriminuoja. Didžioji dalis šių žmonių pagiežos buvo nukreipta į Džem, Akto visuomeninį veidą, o ne į tuos, kurie stovėjo nematomi kulisuose. Organizuotos pasipiktinusių grupės ėmė iš jos šaipytis, paviešino internete jos adresą ir telefono numerį, grasino mirtimi. Po ištisų mėnesių plūdimo kibirkštėlės Džem akyse, kadaise sužavėjusios milijonus žmonių, pamažu ėmė

gesti. Vėlesniuose įrašuose ji pripažino, kad prastėja psichinė sveikata, papasakojo, kad dėl patiriamo spaudimo nutrūko jos paskutiniai romantiški santykiai. Priešpaskutiniame įrašė Džem nevaldomai verkė ir rėkė į kamerą pasakodama, kaip rado sode du savo nunuodytus šunis. Paskui pareiškė, kad viso to jai pakaks, ji išeina iš socialinės medijos.

Paskutinis Džem vaizdo tinklaraštis buvo vienintelis, kurio Roksi negalėjo peržiūrėti iki galo. Ji sustabdė įrašą, kai Džem paėmė į ranką pistoletą.

– Devynios valandos keturiasdešimt septynios minutės, – tarė Ovenas įžengdamas į miegamąjį. – Štai tiek laiko praleidai sėdėdama čia ir naršydama internete.

– Iš tikrųjų? – paklausė Roksi, pati kiek nustebusi.

Ji pasitrynė pavargusias akis, o tuo metu Ovenas žvilgtelėjo į tuščias užkandžių pakuotes ir gazuoto vandens skardines, sukrautas ant naktinių staliukų.

– Šeimos prie ekrano praleidžiamo laiko matuoklis ir programėlė „Sek, kur einu“ byloja, kad visą dieną nebuvai niekur kitur, tik čia ir vonios kambaryje, – toliau kalbėjo Ovenas, persirengdamas darbinius marškinius. – Dabar beveik pusė septynių vakaro.

– Tu mane tikrini?

– O ant virtuvės stalo mačiau maisto pristatymo krepšį, tad spėju, kad Darsė ir Džošas prie arbatos vėl užsisakė valgio į namus? – nesiliovė Ovenas.

Roksi pamiršo apie vaikus. Ji girdėjo, jog jie parėjo iš mokyklos ir sukiojasi po namus, bet buvo pernelyg pasinėrusi į Džem pasaulį, kad grįžtų į savąjį. Ji išsiėmė iš savo ilgų šviesių plaukų raištį ir juos pavėlė.

– Aš nerimauju dėl tavęs, Roks, – tarė Ovenas. – Nėra normalu tiek daug laiko praleisti internete.

– Noriu pasakyti tau kai ką svarbaus, – pareiškė Roksi. – Aš supratau, kaip pakylėti mano vaizdo tinklaraštį į kitą lygmenį ir palikti žymę kaip nuomonės formuotojai.

– Na taip, žinoma, – atsakė Ovenas šypsodamasis, bet jo akys liko rimtos. – Ir ką ketini daryti?

– Aš tapsiu naujaja Džem Džons. Rinkoje atsivėrė spraga ir, jeigu veiksiu greitai ir protingai, galiu ją užpildyti.

– Ir kaip būtent tu tai padarysi?

– Tapsiu šiuolaikinių moterų balsu. Atstovausiu tokiems žmonėms kaip aš. Kalbėsiu apie problemas, kurios liečia mus visus. Džem palikimas parodo, kad nuomonės formuotojai dabar yra šis tas daugiau nei pakabas drabužiams, drobė mažiažui ar virėjai. Bet ji buvo per silpna pasauliui, kuriame mes gyvename. Aš už ją kur kas stipresnė. Manęs neigiami atsiliepimai neprisilęgs.

– Roks, bet tie žmonės, kuriuos tu nori mėgdžioti, tokie kaip Džem ar Otem Teilor, ir jų gyvenimai yra netikri, – tarė Ovenas, vilkdamasis marškinėlius. – Jos rodo tik geriausias puses. Visi tie tinklaraščiai ir nuomonės formavimas tėra akių dūmimas.

– Labai ačiū už palaikymą, – suirzo Roksi.

– Palaikyčiau šimtu procentu, jei manyčiau, kad tai naudinga tau ar mūsų šeimai. Bet visa tik tuščios svajonės. Atsisakei darbo, kad augintum vaikus, ir jeigu manai, jog jie jau tokio amžiaus, kai jiems tavęs nebereikia kaip anksčiau, galbūt laikas susirasti tikrą darbą?

– Tinklaraščiai ir nuomonės formavimas yra tikras darbas.

Ovenas susiraukė, paskui giliai įkvėpė ir papurtė galvą.

– Gal ir taip, kai esi paauglė ar bent jau dvidešimtmetė mergina, bet ne tada, kai esi moteris, artėjanti prie keturiasdešimtmečio.

Roksi norėjo jam atrėžti, kad yra verta daugiau nei tai, kuo tapo, tačiau prikando liežuvį. Ji pažvelgė į Auditą virš komodos ir pastebėjo blausiai sužibant raudoną lemputę – ji vieną kartą perbėgo ratu palei prietaiso kraštą. Roksi žinojo, kad Auditas reaguoja ne tik į jų žodžius, bet ir į balso garsumą bei toną.

– Manau, jie tavęs klausosi, – sumurmėjo ji be garso.

– Bent jau kažkas tai daro, – atsakė jis lygiai taip pat nebyliai.

Staiga tarpduryje pasirodė jų akivaizdžiai prislėgta duktė Darsė.

– „TikTok“, „Instagram“ ir „Snapchat“ panaikino mano profilius! – sukūčkiojo ji. – Jie sako, kad aš pernelyg jauna.

– Koks ten minimalus amžius? – paklausė Ovenas.

– Trylika. Aš praradau visas nuotraukas ir vaizdo įrašus, kuriuos buvau įkėlus.

Roksi pasvarstė, ar išlipti iš lovos paguosti dukters, bet paskui šios minties atsisakė. Tai nebuvo būdinga jų santykiams. Vietoj jos Ovenas priglaudė Darsę prie krūtinės ir pabučiavo į viršugalvį. Jis tokius dalykus tvarkė geriau už mamą. Bet Roksi vis tiek pajuto mažytį pavydo dūrį dėl jų artumo. Ir taip pat ji nepajuto jokio sąžinės graužimo, kad pranešė socialinių tinklų atstovams apie savo dukters profilius. Jeigu jau ji ketina tapti naująja Džem, kas į ją žiūrės rimtai, jeigu jos dvylikos metų duktė turi daugiau sekėjų nei ji?